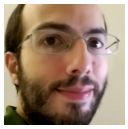
Blanc, negre, o bé...

Per JoanM el dc., 02/05/2018 - 16:10

"A la vida no hi ha blancs ni negres", ens diuen els més savis. Però en el dia a dia sovint preferim actuar per prejudicis: aquell és dolent. Aquesta dona tot ho fa bé. Entre els polítics no n'hi ha cap de net. En Pepet és una mala amistat, ni t'hi acostis... I així anem ensenyant a disseccionar el món en dues meitats: la que se salva (on, naturalment, hi som) i la que no (tot allò que no podem ni tocar, per no contaminar-nos). Així també feien els saduceus: el Sant dels Sants, on habitava YHWH, era guardat en l'última de les sales interiors del temple, separades per tantes cortines i atris: dels homes jueus, de les dones jueves, i finalment dels gentils. Separar. És el contrari del que féu Jesús, que quan morí la cortina del temple s'esquinçà de banda a banda. Jesús, que intentà sempre incloure els exclosos (pecadors i prostitutes...). Jesús, que es féu maleït (acabà clavat a la creu com el més vil dels criminals) per salvar fins i tot la humanitat més baixa. I no hauríem de contemplar la realitat perdonant tants grisos i ambigüitats personals com el Pare bo de Lc 15, que abraça corrent i amb desfici?